

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

P7_TA(2013)0274

Wolność prasy i mediów na świecie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie (2011/2081(INI))

(2016/C 065/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka (PDPC), art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) oraz Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego,
- uwzględniając art. 13 Konwencji o prawach dziecka ONZ, uznającej prawo dziecka do swobodnej wypowiedzi,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 28 marca 2008 r. (7/36) rozszerzającą mandat specjalnego sprawozdawcy w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdania Franka La Rue, specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi ⁽²⁾, w których zwraca się również uwagę na zastosowanie międzynarodowych norm i standardów praw człowieka w zakresie wolności poglądów i wypowiedzi do internetu jako jednego ze środków komunikacji,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 5 lipca 2012 r. pt. „Promowanie, ochrona i korzystanie z praw człowieka w internecie” ⁽³⁾, w której podkreśla się znaczenie ochrony praw człowieka oraz swobody przepływu informacji w internecie,
- uwzględniając sprawozdanie Johna Ruggiego, specjalnego przedstawiciela ONZ ds. respektowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa, z dnia 21 marca 2011 r. pt. „Wytyczne dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrażanie ram ONZ” Ochrona, poszanowanie i naprawa, ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ S/RES/1738 z dnia 23 grudnia 2006 r. w sprawie ataków na dziennikarzy i pracowników mediów w trakcie konfliktów zbrojnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konwencje genewskie z dnia 12 sierpnia 1949 r. ⁽⁶⁾, w szczególności art. 79 protokołu dodatkowego I do tych konwencji dotyczący ochrony dziennikarzy w trakcie niebezpiecznych wyjazdów służbowych w strefach konfliktu zbrojnego,
- uwzględniając Plan działania ONZ w sprawie bezpieczeństwa dziennikarzy oraz kwestii bezkarności, zatwierdzony w dniu 12 kwietnia 2012 r. przez radę zrzeszającą kierownictwo najwyższego szczebla wszystkich organów ONZ ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję 1920(2013) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy pt. „Wolność mediów w Europie – aktualna sytuacja”, przyjętą dnia 24 stycznia 2013 r.,
- uwzględniając działania Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w obszarze wolności mediów, a w szczególności sprawozdania Przedstawiciela OBWE ds. Wolności Mediów,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

⁽²⁾ W szczególności sprawozdania z dnia 16 maja 2011 r. (A/HRC/17/27), 10 sierpnia 2011 r. (A/66/290), 4 czerwca 2012 r. (A/HRC/20/17) i 7 września 2012 r. (A/67/357), dostępne pod następującym adresem: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, dostępne pod adresem: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- uwzględniając sprawozdania organizacji pozarządowych na temat mediów, np. sprawozdania Reporterów bez Granic (rankingi wolności prasy) i organizacji Freedom House (raporty o wolności prasy) oraz Międzynarodowego Instytutu Prasowego (raport „Death Watch” oraz raport roczny dotyczący wolności prasy na świecie),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost”⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie światowej konferencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego poświęconej komunikacji międzynarodowej (WCIT-12) oraz ewentualnego rozszerzenia zakresu Międzynarodowego Regulaminu Telekomunikacyjnego⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania w dziedzinie praw człowieka i demokracji (11855/2012), przyjęte przez Radę w dniu 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. dotyczące specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka⁽⁶⁾,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton wydane w imieniu Unii Europejskiej z okazji Światowego Dnia Wolności Prasy⁽⁷⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),
- uwzględniając komunikat komisarza do spraw agendy cyfrowej z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie strategii na rzecz łączności⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 października 2011 r. pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji⁽⁹⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm. http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 165.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 9.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie ⁽¹⁾, a także wszelkie inne unijne instrumenty finansowania zewnętrznego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie pilnych przypadków łamania praw człowieka, zasad demokracji i praworządności, w tym rezolucje dotyczące konkretnych krajów, poruszające kwestie związane z wolnością prasy i mediów, zwłaszcza kwestię pozbawiania wolności dziennikarzy i blogerów,
- uwzględniając art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności zdanie: „Szanuje się wolność i pluralizm mediów”,
- uwzględniając art. 3 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka Rady Europy oraz trwające negocjacje dotyczące przystąpienia UE do tej konwencji,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0176/2013),

Zasady i rola prasy i mediów

- A. mając na uwadze, że prawo do wolności wypowiedzi jest uniwersalnym prawem człowieka, leżącym u podstaw demokracji i niezbędnym do korzystania z innych praw, które chcą posiadać ludzie na całym świecie, takich jak prawo do rozwoju, godności i samorealizacji każdej jednostki ludzkiej;
- B. mając na uwadze, że ograniczenia wolności wypowiedzi pociągają za sobą poważne konsekwencje, należy je zatem stosować jedynie w bardzo ograniczonym zakresie i można je uzasadnić jedynie po spełnieniu ścisłych i surowych warunków przewidzianych w przepisach, które same uznawane są za legalne w świetle prawa międzynarodowego, mając na uwadze, że wolność wypowiedzi stanowi prawo podstawowe i jest ściśle powiązana z wolnością i pluralizmem prasy i mediów; mając na uwadze, że państwa, które podpisały Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) europejską konwencję praw człowieka (EKPC), mają obowiązek zagwarantowania niezależnych, wolnych i pluralistycznych mediów i prasy;
- C. mając na uwadze, że platformy medialne są niezbędne do wykonywania prawa do wolności wypowiedzi; mając na uwadze, że niezależna prasa, która stanowi zbiorowy symbol wolności wypowiedzi, jest jednym z głównych elementów krajobrazu medialnego, stojąc na straży demokracji;
- D. mając na uwadze, że wolność prasy, media, sektor cyfrowy i dziennikarstwo uznaje się za dobra publiczne;
- E. mając na uwadze, że (cyfrowe) platformy medialne mają coraz częściej charakter globalny i coraz więcej użytkowników;
- F. mając na uwadze, że internet i media to narzędzia używane przez obrońców praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że neutralność sieci jest podstawowym warunkiem otwartego internetu, wspierającego komunikację dzięki zapewnieniu konkurencji i przejrzystości, a także jest korzystna, jeżeli chodzi o możliwości prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspiera innowacje, tworzenie miejsc pracy i wzrost;
- H. mając na uwadze, że na całym świecie istnieją zagrożenia dla wolności słowa i wypowiedzi, a także dla wolności mediów i dziennikarzy, a dziennikarze są często również obrońcami praw człowieka i orędownikami wolności zrzeszania się, poglądów, wyznania i przekonań; mając jednocześnie na uwadze, że dziennikarze są często prześladowani i pozbawiani wolności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 107.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- I. mając na uwadze, że nowe cyfrowe i internetowe platformy medialne przyczyniły się do zwiększenia różnorodności i pluralizmu;
- J. mając na uwadze, że należy zoptymalizować programy i działania UE mające na celu wspieranie i ochronę wolności prasy i mediów na całym świecie, w oparciu o cenną pracę wykonywaną przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje dziennikarzy;
- K. mając na uwadze, że UE może być wiarygodna na arenie międzynarodowej jedynie wówczas, gdy wolność prasy i mediów będzie gwarantowana i przestrzegana w samej Unii,

Najnowsze wydarzenia

1. uznaje, że główną odpowiedzialność za zagwarantowanie i ochronę wolności prasy i mediów ponoszą rządy; zwraca uwagę, że rządy ponoszą również główną odpowiedzialność za ograniczanie wolności prasy i mediów, coraz częściej uciekając się nawet do wywierania presji prawnej w celu ograniczenia tej wolności, np. poprzez nadużywane przepisów dotyczących walki z terroryzmem lub ekstremizmem i ustaw dotyczących bezpieczeństwa narodowego, zdrady lub działalności wywrotowej; zwraca uwagę, że należy osiągnąć równowagę między kwestiami bezpieczeństwa narodowego a wolnością informacji, aby zapobiegać nadużyciom i zagwarantować niezależność prasy i mediów; uznaje, że imperia medialne będące w posiadaniu polityków są niekiedy upoważniane do prowadzenia wprowadzających w błąd kampanii; podkreśla, że prasa i media muszą koniecznie działać w sposób niezależny i wolny od nacisków politycznych i finansowych; jest zaniepokojony ogólną tendencją spadkową w ocenie sytuacji w zakresie wolności prasy i mediów w różnych krajach w Europie i poza nią, co ukazują najnowsze roczne wskaźniki i sprawozdania analityczne (zobacz wykaz w załączniku na końcu sprawozdania A7-0176/2013);
2. podkreśla, że wolne, niezależne i pluralistyczne media internetowe i tradycyjne to jeden z kamieni węgielnych demokracji i pluralizmu; uznaje znaczenie zasobów informacji jako gwarancji rzeczywistej wolności i pluralizmu mediów; wskazuje, że utrzymanie i umocnienie wolności i niezależności mediów na świecie leży w naszym wspólnym interesie; odnotowuje niezmiernie istotną rolę, jaką wolne i niezależne media oraz swobodna wymiana informacji odgrywają w demokratycznych przemianach zachodzących w systemach niedemokratycznych;
3. głęboko ubolewa nad faktem, że na całym świecie często dochodzi do sytuacji, w których dziennikarze odnoszą rany, są mordowani lub maltretowani, a akty te nierzadko uchodzą bezkarnie; dlatego podkreśla znaczenie walki z bezkarnością; podkreśla, że władze nie mogą zaradzić zagrożeniom dla dziennikarzy i przemocy wobec nich ani zagwarantować im bezpieczeństwa, jeżeli organy polityczne, sądowe i policyjne nie podejmą zdecydowanych działań przeciwko tym, którzy atakują dziennikarzy i ich pracę; zwraca uwagę, że bezkarność wpływa nie tylko na wolność prasy, lecz także na codzienną pracę dziennikarzy, tworząc atmosferę strachu i autocenzury; uważa, że UE powinna zająć bardziej nieustraszone stanowisko względem krajów, które systematycznie dopuszczają niekaranie takich aktów, i wzywa wszystkie państwa do zagwarantowania bezpieczeństwa dziennikarzom;
4. podkreśla, że przepisy prawne i ustawowe, zastraszanie, kary oraz koncentracja własności w rękach polityków lub innych osób pozostających w konflikcie interesów są czynnikami, które mogą ograniczyć swobodę pozyskiwania informacji i dostępu do nich i mogą prowadzić do zagrożenia dla wolności wypowiedzi;
5. podkreśla, że rządy mogą pośrednio wywierać presję na prasę i media; uważa, że w wielu krajach media w dużym stopniu zależą od reklam rządowych, które mogą w związku z tym stać się narzędziem wywierania presji na media, zaś licencje i grzywny mogą być również wykorzystywane do ograniczania działalności krytycznych mediów;
6. potępia fakt coraz częściej występującego zjawiska kryminalizacji wyrażanych opinii; przypomina, że na świecie dziennikarzy często zamyka się w więzieniach za to, że wykonują swoją pracę; zdaje sobie sprawę z faktu, że przepisy dotyczące zniesławienia, bluźnierstwa i oszczerstwa, jak również przepisy odnoszące się do „szkodzenia wizerunkowi kraju za granicą” lub „propagandy homoseksualnej”, są wykorzystywane jako pretekst do aresztowania lub cenzurowania dziennikarzy i blokowania swobody wypowiedzi; ubolewa nad tym, że cenzura powoduje autocenzurę; apeluje o położenie kresu nękaniam dziennikarzy, którzy powinni móc wykonywać swoją pracę w niezależny sposób, nie obawiając się przemocy i oskarżeń, a także o natychmiastowe uwolnienie dziennikarzy i blogerów niesłusznie pozbawionych wolności ze względu na ich pracę;
7. zdecydowanie potępia fakt, że wielu dziennikarzy nie ma żadnego dostępu do pomocy prawnej, choć ich zawód coraz częściej stawia ich na pierwszej linii walki o prawa człowieka, zarówno w internecie, jak i poza nim;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

8. uważa, że tendencja polegająca na koncentracji własności mediów w formie ogromnych konglomeratów stanowi zagrożenie dla wolności i pluralizmu mediów, zwłaszcza przy jednoczesnej digitalizacji; podkreśla znaczenie otwartej i wspomagającej infrastruktury medialnej, a także rolę niezależnych organów regulacyjnych;
9. uznaje potencjał prywatnych fundacji i organizacji pozarządowych wspierających dziennikarstwo wysokiej jakości i pobudzających innowacje;
10. podkreśla, że choć przedsiębiorstwa mają nowe zadania w zglobalizowanym i połączonym cyfrowo świecie, stoją również w obliczu wyzwań w obszarach zarezerwowanych tradycyjnie dla organów publicznych; zdaje sobie sprawę z faktu, że zakazy rządowe blokujące usługi i treści internetowe wytworzyły presję na niezależność wydawniczą i ciągłość usług;
11. zdaje sobie sprawę z faktu, że zbyt często wykorzystuje się media jako narzędzia tradycyjnej propagandy i/lub włącza się je do tych narzędzi oraz że niezbędna jest niezależność polityczna i finansowa, a także pluralizm, szczególnie w przypadku mediów publicznych; podkreśla, że wolne i niezależne media publiczne odgrywają kluczową rolę w pogłębianiu demokracji, zwiększaniu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w debaty i sprawy publiczne i wzmacnianiu pozycji obywateli na drodze do demokracji;
12. zachęca do opracowania kodeksów etycznych dla dziennikarzy oraz dla osób zaangażowanych w zarządzanie mediami, aby zapewnić pełną niezależność dziennikarzy i organów medialnych; uznaje znaczenie egzekwowania takich kodeksów poprzez ustanowienie niezależnych organów regulacyjnych;

Cyfryzacja

13. dostrzega potencjalne skutki coraz większej cyfryzacji dzisiejszych mediów, a także ich rozwijający wpływ na ludzi dzięki podwyższaniu poziomów informacji i wymaganiu krytycznego myślenia; jest również świadom faktu, że zjawiska te budzą trwogę, szczególnie w reżimach autorytarnych;
14. dostrzega ważną rolę, jaką cyfrowe i internetowe platformy medialne odegrały w ostatnich latach w buntach przeciwko reżimom dyktatorskim;
15. podkreśla, że dostęp do informacji, zarówno w internecie, jak i poza nim, jest niezbędny dla ewolucji opinii i wypowiedzi, a także dla wyrażania i przekazywania treści za pomocą platform medialnych, gdyż są to niezbędne środki kontroli władzy;
16. dostrzega, że cyfryzacja mediów i informacji zwiększyła ich zasięg i wpływ, ale także doprowadziła do zatarcia cienkiej granicy między informacją a opinią; zwraca uwagę na znaczne zwiększenie ilości treści pochodzących od użytkowników oraz ogromny rozwój dziennikarstwa obywatelskiego;
17. uważa, że cyfryzacja prasy i mediów wprowadza nowe aspekty do środowiska mediów, podnosząc kwestie związane z dostępem do informacji, ich jakością, obiektywnością i ochroną;
18. podkreśla, że cyfryzacja ułatwia obywatelom dostęp do informacji, kontrolę urzędników, wymianę i rozpowszechnianie danych i dokumentacji oraz ujawnianie przypadków niesprawiedliwości lub korupcji;
19. podkreśla, że aby uwolnić pełen potencjał infrastruktury informatycznej, konieczna jest interoperacyjność na poziomie globalnym i odpowiednie przepisy, oraz że te elementy ICT powinny zostać włączone do już istniejącego i do nowo powstającego środowiska medialnego, wraz z podstawowymi warunkami niezależności, pluralizmu i różnorodności;
20. ubolewa z powodu wszelkich prób tworzenia różnych form „zamkniętego internetu”, ponieważ stanowią one poważne pogwałcenie prawa do informacji; wzywa wszystkie władze do powstrzymania się od takich prób;
21. jest zaniepokojony masowymi działaniami o charakterze nadzorczym i cenzorskim, a także tendencjami do blokowania i filtrowania treści, gdyż praktyki takie nie tylko mają wpływ na media oraz pracę dziennikarzy i blogerów, ale również utrudniają działania społeczeństwa obywatelskiego zmierzające do wywołania ważnych zmian politycznych, gospodarczych i społecznych; potępia wszystkie akty i próby aresztowania blogerów, postrzegając takie działania jako atak na wolność słowa oraz poglądów;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

22. wyraża ubolewanie, że wiele technologii i usług, które w państwach trzecich wykorzystuje się do łamania praw człowieka poprzez cenzurę informacji, masowy nadzór, monitorowanie, lokalizowanie i śledzenie obywateli i ich działań w sieciach telefonii (komórkowej) i internecie, powstaje w UE; nalega, by Komisja podjęła kroki niezbędne do powstrzymania takiego „handlu bronią cyfrową”;
23. podkreśla potrzebę lepszego zrozumienia roli pośredników i ich zadań; uważa, że organy regulacyjne na rynku mogą przyczynić się do utrzymania konkurencji, jednak konieczne jest również zbadanie nowych sposobów zaangażowania podmiotów prywatnych, aby utrzymać publiczną wartość informacji; uznaje, że samoregulacja może wiązać się z pewnym ryzykiem, jeżeli brakuje nadzoru (demokratycznego);
24. podkreśla, że usługi i platformy cyfrowe lub oparte na danych (komputerowych), takie jak wyszukiwarki, są własnością prywatną i wymagają przejrzystości w celu zachowania publicznej wartości informacji i zapobieżenia ograniczeniom dostępu do informacji i wolności wypowiedzi;
25. podkreśla potrzebę ochrony osób zgłaszających nadużycia oraz źródeł informacji, a także potrzebę podjęcia przez UE globalnych działań w tym zakresie;
26. zdecydowanie potępia wszelkie próby wykorzystywania internetu lub innych internetowych platform medialnych do propagowania lub wspierania działalności terrorystycznej; nalega na władze, aby zajęły niewzruszone stanowisko w tej sprawie;

Polityka UE i działania zewnętrzne

27. podkreśla, że dla uznania UE za wspólnotę wartości istotne znaczenie ma promocja i ochrona wolności prasy i mediów na świecie; podkreśla, że UE powinna w maksymalnym stopniu pokazać swoje przywództwo polityczne, aby zapewnić ochronę dziennikarzy na świecie;
28. uważa, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w działaniach mających na celu utrzymanie niezależności, pluralizmu i różnorodności mediów, ochronę warunków pracy dziennikarzy i blogerów oraz zapewnienie im swobody działania i bezpieczeństwa; podkreśla, że w tym celu UE nie powinna ingerować w treść, lecz powinna raczej działać na rzecz stworzenia przyjaznego środowiska i usunięcia ograniczeń dla wolności wypowiedzi na świecie;
29. zauważa z niepokojem, że w ostatnich latach niektóre media, szczególnie w UE, same stały się przedmiotem kontroli z uwagi na stosowanie nieetycznych i rzekomo nielegalnych praktyk; uważa, że UE może świecić przykładem jedynie wówczas, jeżeli najpierw rozwiąże problemy na własnym terytorium;
30. zachęca Komisję, aby nadal ściśle monitorowała niezależność prasy i mediów w państwach członkowskich;
31. uważa, że choć UE zajmuje się kwestią wolności prasy i mediów w ramach wielu strategii politycznych i programów, nie jest ona ukierunkowana w sposób konkretny i globalny na tę kwestię, nie posiada także spójnej wizji działań i poziomów odniesienia;
32. uważa, że brak wszechstronnej strategii prowadzi do fragmentacji i ryzyka rezygnacji z ważnych zasad polityki, jakimi są przejrzystość i odpowiedzialność;

Strategia

33. wzywa Komisję, zwłaszcza DG DEVCO, oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do pogłębienia wzajemnej współpracy i koordynacji programów, szczególnie poprzez poprawę synergii działań politycznych i dyplomatycznych oraz wspólną realizację inwestycji i projektów, w tym poprzez monitorowanie i ocenę; wzywa Komisję do lepszej analizy i oceny programów, zarówno tych już zakończonych, jak i trwających oraz przyszłych, a także do upublicznienia wyników;
34. apeluje, aby zamiast doraźnego finansowania wspierać projekty w bardziej systematycznych sposób, uwzględniający również prywatnych darczyńców i partnerów; dostrzega potrzebę przyjęcia zindywidualizowanego podejścia przy opracowywaniu programów, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

35. nalega na UE, aby odgrywała bardziej znaczącą rolę, zwłaszcza w krajach kandydujących, a także w stosunku do bezpośredniego sąsiedztwa południowego i wschodniego oraz w kontekście negocjacji umów handlowych i stowarzyszeniowych; wzywa UE do przyjęcia strategii umożliwiającej jej ścisłe monitorowanie sytuacji i reagowanie na zmiany w prawodawstwie, które ograniczają pluralizm i wolność prasy w krajach trzecich;
36. podkreśla, że istniejące instrumenty finansowania zewnętrznego, takie jak Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR), instrumenty geograficzne i inne, muszą być wykorzystywane w sposób elastyczny, aby przyczynić się do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że odpowiedzialność lokalna i budowanie potencjału lokalnego są niezbędne do zapewnienia zrównoważonego rozwoju i postępów;
37. podkreśla, że UE powinna wspierać kształcenie i szkolenie decydentów politycznych, organów regulacyjnych i mediów w krajach trzecich w celu wspierania wolności prasy i mediów oraz odpowiednich i neutralnych technologicznie form regulacji rynku, mając szczególnie na uwadze, że w okresach przemian wolności są często ograniczane pod pretekstem zapewnienia stabilności i bezpieczeństwa;
38. podkreśla, że takie kwestie jak rozwój mediów i wspieranie wolności wypowiedzi powinny stanowić istotny element prowadzonego przez UE dialogu na szczeblu krajowym; podkreśla, że w zawieranych przez UE umowach handlowych, umowach o współpracy i umowach o stowarzyszeniu z krajami trzecimi, a także w programach pomocy należy przestrzegać jasnych wskaźników i warunków, zgodnie z art. 21 TUE; nalega na ESDZ i Komisję, aby uwzględniały sprawozdania Parlamentu i wdrażały zalecenia dotyczące negocjacji takich umów; przypomina, że jedynie spójność, jednolitość, koordynacja i przejrzystość w relacjach między Parlamentem, ESDZ i Komisją w odniesieniu do wdrażania i monitorowania tych podstawowych praw człowieka ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności i skuteczności UE w jej stosunkach i współdziałaniu z państwami trzecimi;
39. wzywa Komisję, aby jednym ze swoich priorytetów w ramach programów dotyczących wolności wypowiedzi i mediów uczyniła walkę z bezkarnością, w tym poprzez oferowanie pomocy w śledztwach dotyczących przestępstw popełnianych wobec dziennikarzy, ustanowienie funduszy na pomoc prawną oraz dzielenie się wiedzą fachową;
40. uważa, że finansowanie UE nie powinno być ograniczone do wyspecjalizowanych organizacji międzynarodowych (pośredników), lecz powinno również obejmować organizacje lokalne;
41. wzywa Komisję do ponownej analizy klauzul poufności przy finansowaniu działań w zakresie praw człowieka w kontekście prasy i mediów, gdyż klauzule takie dają możliwość dyskredytowania dziennikarzy, mediów lub organizacji pozarządowych, podważając tym samym wiarygodność działań UE w zakresie praw człowieka, które same w sobie są otwarte i przejrzyste;
42. podkreśla, że programy dotyczące prasy i mediów powinny również skoncentrować się na poprawie struktur (państwowych i prawnych) oraz wspieraniu lokalnych firm medialnych, aby poprawić ich przejrzystość, niezależność, potencjał zrównoważonego rozwoju, profesjonalizm i otwartość; podkreśla, że polityka medialna UE powinna dążyć również do osiągnięcia jak największego pluralizmu i różnorodności poprzez wspieranie niezależnych mediów i nowo powstających przedsiębiorstw;
43. przypomina, że wolność wypowiedzi i pluralizm mediów, w tym w internecie, to podstawowe wartości europejskie; podkreśla, że wolność prasy i mediów ma podstawowe znaczenie w polityce rozszerzenia UE, podobnie jak wolności cyfrowe, ponieważ wolności te są prawami człowieka, a zatem stanowią część kopenhaskich kryteriów politycznych;
44. uważa, że pomoc UE w zakresie organizacji wyborów powinna obejmować elementy wsparcia prasy i mediów, na przykład dzięki wspieraniu współpracy między prasą a organami organizującymi wybory w krajach trzecich, aby poprawić przejrzystość i legitymację procedur wyborczych i wyników wyborów;
45. uważa, że w kontekście procesu pojednania i rekonstrukcji w krajach znajdujących się w okresie przemian UE powinna koncentrować się na wolności prasy i mediów;
46. pochwała i z zadowoleniem przyjmuje ważną pracę wykonywaną przez kilka międzynarodowych organizacji (dziennikarzy), które zajmują się wolnością prasy i mediów, i podkreśla, że organizacje te powinny mieć pełne poparcie UE, ponieważ odgrywają kluczową rolę w budowaniu współpracy;
47. wzywa ESDZ do optymalnego wykorzystania zaangażowania UE na forach wielostronnych skupiających się na wolności prasy i mediów oraz wolnościach cyfrowych, np. w Radzie Europy, OBWE, a także w ramach ONZ;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

48. wzywa Komisję, Radę i ESDZ do jak najszybszego przyjęcia strategii wolności prasy i mediów w ramach polityki zagranicznej UE oraz do włączenia zaleceń zawartych w niniejszym sprawozdaniu do przyszłych wytycznych dotyczących wolności wypowiedzi (w internecie i poza nim);

49. domaga się, aby niniejsze sprawozdanie odczytywano i interpretowano w ścisłym powiązaniu z rezolucją Parlamentu pt. „Strategia wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE”;

o

o o

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, Biuru Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, UNESCO, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

P7_TA(2013)0276

Usługi finansowe: brak postępów w Radzie i opóźnienia w przyjęciu przez Komisję niektórych wniosków

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie usług finansowych – brak postępów w Radzie oraz opóźnienie w Komisji w związku z przyjęciem niektórych wniosków (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 lipca 2010 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (COM(2010)0368),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 lipca 2010 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (COM(2010)0371),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 19 stycznia 2011 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (COM(2011)0008), zwany dalej dyrektywa zbiorcza II/dyrektywa Wyłącalność II,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 20 października 2011 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (wersja przekształcona) (COM(2011)0656) oraz wniosek Komisji z dnia 20 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie [EMIR] w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (COM(2011)0652), zwany dalej przeglądem MiFID,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 20 października 2011 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku (COM(2011)0654) oraz wniosek Komisji z dnia 20 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (COM(2011)0651), zwany dalej MAD/MAR,